

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Davida Hipšra a Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **O. N.**, zastoupený Mgr. Stanislavem Kutnarem, advokátem se sídlem Pionýrská 495, Rožnov pod Radhoštěm, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Dominikánské nám. 1, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 6. 2024, č. j. 62 A 65/2023-126,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobce Mgr. Stanislava Kutnara, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2023, č. j. MMB/0219624/2023, sp. zn. OUSR/MMB/0200789/2023/2, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno-střed, ze dne 8. 2. 2023, č. j. MCBS/2023/0016028/MIKI.

[2] Usnesením ze dne 21. 6. 2024, č. j. 62 A 65/2023-126, krajský soud žalobu odmítl pro opožděnost.

[3] Dne 30. 9. 2024 doručil stěžovatel krajskému soudu podání označené jako *V právní věci žaloby pro zmatečnost a obnovu řízení ze dne 19. 9. 2024*. Krajský soud podání vyhodnotil jako kasační stížnost, a proto ji přípisem ze dne 4. 10. 2024 předložil Nejvyššímu správnímu soudu. Předmětné podání bylo společně se spisy krajského soudu ve věci sp. zn. 62 A 65/2023 a ve věci sp. zn. 62 A 67/2024 doručeno Nejvyššímu správnímu soudu dne 15. 10. 2024.

[4] Z podání ovšem nebylo jednoznačně patrné, zda směřuje proti usnesení krajského soudu ze dne 21. 6. 2024, č. j. 62 A 65/2023-126, nebo proti usnesení ze dne 25. 9. 2024, č. j. 62 A 67/2024-7. Nejvyšší správní soud proto ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. stěžovatele usnesením ze dne 22. 10. 2024, č. j. 7 As 259/2024-9, vyzval, aby soudu sdělil, proti jakému rozhodnutí kasační stížnost směřuje.

[5] V reakci na uvedené usnesení stěžovatel (prostřednictvím svého právního zástupce) zaslal soudu podání, ve kterém uvedl, že kasační stížnost směřuje proti usnesení krajského soudu ze dne 21. 6. 2024, č. j. 62 A 65/2023-126.

[6] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty nelze prominout.

[7] Podle § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

[8] Ze spisu krajského soudu vyplývá, že kasační stížností napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 22. 6. 2024. Posledním dnem k podání kasační stížnosti tak bylo pondělí 8. 7. 2024 (§ 40 odst. 2 a 3 a § 106 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel však kasační stížnost podal prostřednictvím Krajského soudu v Brně až v pondělí 30. 9. 2024 (viz č. l. 5 spisu Nejvyššího správního soudu), tedy po uplynutí lhůty k jejímu podání. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze podle výslovné dikce zákona prominout (§ 106 odst. 2 in fine s. ř. s. a rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2022, č. j. 4 Afs 264/2018-94, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2019, č. j. 6 Ads 94/2019-15).

[9] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Z uvedených důvodů se nemohl zabývat věcnými argumenty obsaženými v kasační stížnosti. Předpokladem jejich posouzení je podání včasné kasační stížnosti (viz shora označenou judikaturu).

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta. Podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Podle § 10a odst. 1 téhož zákona pak platí, že v případech, kdy je soud povinen vrátit již zaplacený poplatek nebo přeplatek na poplatek, učiní tak ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým o vrácení rozhodl. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta před prvním jednáním, Nejvyšší správní soud rozhodl, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2013, č. j. 1 As 64/2013-44, či ze dne 25. 9. 2014, č. j. 7 As 130/2014-29).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 13. prosince 2024

Tomáš Foltas
předseda senátu